30/06/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯାଅ, ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସଦା ସୁଖୀ ହୋଇଯିବ" ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଜ୍ଞାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଠିକ୍ ରଖିବା ପାଇଁ କେଉଁ ଅଭ୍ୟାସକୁ ପକ୍କା କରିବା ଉଚିତ୍?

ଉତ୍ତର**:-** ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମୃତବେଳାରେ ଉଠିବାର ଅଭ୍ୟାସ । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିବା - ଏହା ବହୁତ ଭଲ ଧାରଣା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭ୍ୟାସ ଅଟେ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଶୀଘ୍ର ଶୋଇ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଉଠିଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସାରା ଦିନ ଠିକ୍ ରହିଥାଏ । ଅଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ନିଦଠାରୁ ଜ୍ଞାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଦ ଅଧା ହେବା ଉଚିତ୍ । ରାତି ୧୦ଟା ସୁଧା ଶୋଇଯାଅ ଏବଂ ୨ଟା ଠାରୁ ଉଠି ଯୋଗରେ ବସ ।

ଗୀତ**:-** ମୁଝକୋ ସାହାରା ଦେନେ ବାଲେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ଜୀବାତ୍ମା ଅଟୁ । ଏଠାରେ ତ ଜୀବାତ୍ମାମାନେ ରହିବେ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଶରୀରରେ ନାହିଁ ତେବେ ନଗ୍ନ ଅଟେ, ତାକୁ ଅଶରୀରୀ କୁହାଯାଏ । ତୁମେମାନେ ତ ଶରୀର ସହିତ ବସିଛ । ଆତ୍ମା ବା ପରମାତ୍ମା ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶରୀରକୁ ନ ଆସିଛନ୍ତି, ତେବେ କଥା କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜୀବାତ୍ମାମାନେ ଜାଣିଛ, ଏବେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ । ଅବିକଳ ଯେପରି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଥିଲେ । ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ହିଁ ନେବେ । ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ନିଜର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ । କାହିଁକି ବସିଛୁ? ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅସୀମ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ନେବାପାଇଁ । ଯେପରି ସ୍କୁଲରେ ପିଲାମାନେ ଭାବିଥାନ୍ତି ଆମେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଠାରୁ ଇଞ୍ଜିନିୟରୀ, ବାରିଷ୍ଟରୀ ଶିକ୍ଷା କରୁଛୁ । ସେହିପରି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ରହିଥାଏ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆମକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍□ାରା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନଉବାଚ - ଏହା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଭଗବାନ ନିରାକାରଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି । ଜୀବାତ୍ମାମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନିଶ୍ଚିତ ନେଇଥାନ୍ତି । କୌଣସି ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କୁ ତୁମେ ପଚାର - ମନୁଷ୍ୟ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି? ତେବେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ନଚେତ୍ ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ କିପରି କହିଥା'ନ୍ତେ? ପଚାର ତୁମେ ପୁନର୍ଜନ୍ମକୁ ମାନୁଛ? ଏହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ, ଆତ୍ମା ସଂସ୍କାର ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଇଥାଏ । ଏହିଭଳି କେହି କେହି ମନୁଷ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମ ନିଶ୍ଚିତ ବହୁତ ଭଲ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥିବ । ଶେଷ ଜନ୍ମ ଛି ଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିକୃଷ୍ଟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଥିବ । ୧୬ କଳାରୁ ପୁଣି ୧୪ କଳା, ୧୨ କଳା ହୋଇ ଚାଲିବ, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନିଶ୍ଚିତ ନେବେ । ପଚାରିବା ଉଚିତ୍, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପୁର୍ନଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ନା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ରହିତ ଅଟନ୍ତି? ଦେଖ ଏହି କଥା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ । ଯଦି କହିବେ ଜନ୍ମ ମରଣ ରହିତ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ପୁଣି ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କହିବେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଏ - ହଁ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ ସାଥୀରେ ମରଣ ଯାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି, ତାହା ନାହିଁ । ଯଦି ମୃତ୍ୟୁ ଅଛି, ତେବେ ପୁର୍ନଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ । ପରମାତ୍ମା ପିତା କେବେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସିଏ ଏହି ଶରୀରରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସନ୍ତି, ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ରହିତ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ କେବେହେଲେ ସତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଆତ୍ମାମାନେ ତ ସମସ୍ତେ ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆସି ପତିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପୁଣି ବାବା ଆସନ୍ତି ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ । ଏହା ଦ୍□ାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଆତ୍ମା ହିଁ ପତିତ ହୁଏ, ଆତ୍ମା ନିଜ ଘରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଆସିଥାଏ ପୁଣି ମାୟା ପତିତ କରିଦିଏ । ବାବା ତ କେବେହେଲେ ପତିତ କରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କେବେହେଲେ ବି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିକାରୀ ହେବାର ମତ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସମୟର ମନୁଷ୍ୟ ପତିତ ମତ ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ପତିତ-ପାବନ ପିତା କହୁଛନ୍ତି ପତିତ ହୁଅ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ରାବଣର ମତ ଆଧାରରେ ଦୁଃଖଧାମ ହୋଇଗଲା ।

ପ୍ରଥମେ ସୁଖଧାମ ଥିଲା । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ବାବା ହିଁ ସୁଖ ଦୁଃଖ ଦେଇଥା’ନ୍ତି । ନା, ବାବା କେବେହେଲେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ପାଇବାର ମତ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ମାୟା ହିଁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ସେହି ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ତୁମେ ଜଗତଜିତ୍ ହେଉଛ । ମନୁଷ୍ୟ ମାୟାର ଅର୍ଥ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଧନକୁ ମାୟା କହିଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ନା ୟାଙ୍କୁ ମାୟାର ନିଶା ବହୁତ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ମାୟାର ନିଶା ନ ଥାଏ । ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାବଣର ପୁତ୍ତଳିକା ତିଆରି କରି ଜଳାଇ ନଥା’ନ୍ତି । ପୁତ୍ତଳିକା ତ ଶତ୍ରୁର ତିଆରି କରାଯାଏ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଧାକଳ୍ପରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଦେହ ଅହଂକାର ଆସିବା ଦ୍□ାରା ଅନ୍ୟ ବିକାରଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ଆସି ଯାଇଥାଏ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାହୋଇଛି ଯେ ଦେବତାମାନେ ବାମମାର୍ଗ ଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାର ଗୁଡିକର ବଶୀଭୂତ ହେଉଛନ୍ତି । ମାୟାରେ ବଶୀଭୂତ ହେବା ଦ୍□ାରା ଅନ୍ୟର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତାପରେ ପରମତରେ ଚାଲିଥା’ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଛ । ପରମତ ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟାର ମତ । ଶ୍ରୀମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ହେଲା ବାବାଙ୍କର । ତାହା ହେଲା ରାବଣର ମତ ବା ପରମତ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ସମସ୍ତେ ରାବଣର ଜଞ୍ଜିରରେ ବନ୍ଧା ହୋଇ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ହିସାବ ଶୁଣାଉଛ - କଳ୍ପର ଆୟୁଷ କିପରି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଅଟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ୨ ହଜାର ବର୍ଷ ହେଲା, ବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ୨୨୫୦ ବର୍ଷ ହେଲା ଏବଂ ଇସ୍ଲାମୀମାନଙ୍କୁ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ହେଲା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଶାଇ ଅଧାକଳ୍ପ ହେଲା । ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ତ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ତେଣୁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କିପରି କୁହାଯାଇପାରିବ । ଏତେ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ତ ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ହୋଇଯାଇଥା’ନ୍ତେ । ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ତ ନାହାଁନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ହିଁ କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ତେବେ ତ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିସାବ ହୋଇଯାଉଛି । ନାଟକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହିସବୁ କଥାକୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ମୁଁ ଯିଏ, ଯେପରି, ଏହି ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି, ଏକଥା କେହି ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏହା ହେଉଛି ଗୀତାର ପର୍ବ । ବାବା ହିଁ ଆସି ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ବାବା ବୁଢୀମାତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ବହୁତ ସହଜ କଥା । କେବଳ ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଜନ୍ମ ହେଲା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟୁ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପୁନର୍ବାର ମିଶିବାକୁ ଆସିଛୁ । ଏସବୁ ବଡ ଗୁପ୍ତ କଥା । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି - ପୂର୍ବରୁ କେବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ହୋଇଥିଲା? କହୁଛନ୍ତି ହଁ ବାବା । ଆତ୍ମା ଏହି ମୁଖ ଦ୍□ାରା କହୁଛି - ମୁଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥିଲି । ଆପଣ ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ସନ୍ତାନ, ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ଜାଣିଛ, ମୁଁ ତୁମର ପିତା । ତୁମେ କହିବ ହଁ ବାବା, ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆପଣ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ମୁଁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ପଠାଇଥିଲି, ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲି, ଯାହାକୁ ମାୟା ଛଡାଇ ନେଇଛି, ତେଣୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ଦେଉଛି । ମାୟା ସମ୍ପତ୍ତି ଛଡାଇ ନେଉଛି, ବାବା ପୁଣି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଖେଳ ଅନେକ ଥର ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ହୋଇ ଚାଲିବ, ଏହାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କିଏ ସୁପୁତ୍ର ତ କିଏ ପୁଣି କୁପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । କେହି ନିଜ ସନ୍ତାନ ତ କେହି ସାବତ ସନ୍ତାନ ହେଉଛନ୍ତି । କଞ୍ଚା, ପାଚିଲା ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ପରିପକ୍□ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେବେ-କେବେ ମାୟା ଜିତିଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଥିବୁ । ବିକର୍ମର ବୋଝ ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବହୁତ ଅଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ଯେତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବ ସେତେ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପାପାତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ହୋଇଚାଲିବ । ଅଗ୍ନି ଜିନିଷକୁ ପବିତ୍ର କରିଥାଏ । ତୁମର ହେଲା ଯୋଗ ଅଗ୍ନି । ଏହା ବେହଦର ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ବେହଦର ସେଠ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯଜ୍ଞକର୍ତ୍ତା, ବେହଦ ଯଜ୍ଞର ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ଚାଲି ନ ଥାଏ । ୭-୮ ଦିନ ବା ଏକମାସ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞ କରିଥା’ନ୍ତି । ତୁମର ଏହି ଯଜ୍ଞ ତ କେତେ ବର୍ଷରୁ ଚାଲିଆସୁଛି । ବାବା ତ ଶୁଣା ଇଚାଲିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଭୁଲି ଯାଅ ନାହିଁ, କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ତୁମର ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ବିକର୍ମର ବୋଝ

ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଭଗବାନୁଉବାଚ - ମୋତେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସତ୍ୟ ପିତାକୁ ମନେ ପକାଅ । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି, ତେବେ ତ କହୁଛନ୍ତି ନା ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏବେ ତୁମକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଏହି ସମୟରେ ବହୁତ ପତିତ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଆଗରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ ଯେ - ଯେବେ ଆପଣ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସଙ୍ଗ ତ୍ୟାଗ କରି ଏକା ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡିବି । ତୁମ ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହୋଇଯିବି । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ନିକଟରେ ଓ ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବା । ବିବାହ ସମୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ନା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମକୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହେବାର ନାହିଁ । ତୁମେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ - ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ ହେବି । ଏବେ ତୁମେ ଯଦି ମୋ ଉପରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ ତୁମକୁ ସଦା ସୁଖି କରିଦେବି । କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହେଉଛ । ଶ୍ରୀମତ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ ଏହି କଥା କେବେ ଭୁଲ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଘରେ ରଖିଦିଅ । ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବର୍ସା (ସମ୍ପତ୍ତି) ନେଉଛୁ । ବାବା ପରମଧାମରୁ ଆସିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମାୟା ତିଲ ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ କଥା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । କେହି ତ ଏକଦମ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ଯେତେବେଳେ ଏଠାରେ ବସିଛନ୍ତି ନିଶା ଚଢିଯାଉଛି, ଏଠାରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଯିବା ମାତ୍ରେ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୁରଲୀ ଦ୍□ାରା ସତେଜ ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ସାରାଦିନ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ୪-୫ ବର୍ଷ ଯଜ୍ଞରେ ରହି ଭଲ ସେବା କଲାବଲା ମଧ୍ୟ ଆଜି ନାହାଁନ୍ତି । କିଛି ଅବଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ମାୟା ଜୋରରେ ଚାପୁଡା ମାରିଛି ଏବଂ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ଶୁଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି - ଚଢେ ତୋ ଚାଖେ ବୈକୁଣ୍ଠ ରସ, ଗିରେ ତୋ ଚକ୍ନାଚୁର ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ଚଢିବ ସିଏ ପରମାତ୍ମ ପ୍ରେମର ରସାସ୍□ାଦ କରିବ, ନଚେତ୍ ଯାହାଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଅଧୋଗାମୀ ହେଲା ସେ ଆତ୍ମା ଚୁରମାର୍ ହୋଇଯିବ । ଦେଖୁଛ କିପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଉଛି । ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବେ କିନ୍ତୁ ପଦ କ୍ରମଅନୁସାରେ ରହିବ ନା । ଯଦିଓ ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ସୁଖୀ ରହିଥା'ନ୍ତି, ତଥାପି ପଦବୀ ତ ରହିଛି ନା । ସ୍କୁଲରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ତ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି ନା । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରଜା ପଦ ମିଳିଲେ ବି ଚଳିବ, ଯାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଥିବ । ନା, ଏହାକୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ହୀନ ପୁରୁଷାର୍ଥ କୁହାଯିବ । ସତ୍□ପ୍ରଧାନ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ଅଧିକାର ନେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ଘୋଡା ଦୌଡରେ ସମସ୍ତେ ନମ୍ବର□ାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଏହା ହ୍ୟୁମାନ୍ ରେସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମଣିଷ ଦୌଡ ଅଟେ । ତୁମେ ଆଶା କରୁଛ - ଆମେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କ ଗଳାର ହାରରେ ଗୁନ୍ଥି ହୋଇଯିବୁ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ । ସବୁକିଛି ସ୍ମୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ମାୟା ଏଭଳି ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି, ଯାହାକି ଏକଦମ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରୁ ହିଁ ବାହାର କରି ଦେଉଛି । ତୁମର ଏହା ମଣିଷ ଦୌଡ ଅଟେ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୁଁ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛି । ବାରମ୍ବାର ଶରୀର ନେଇ ନେଇ ବହୁତ କଷ୍ଟ ସହିଲଣି, କହୁଛି ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି । ବାବା ତ ରାସ୍ତା ବତାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ରହିବି । ତେଣୁ ଯେତେ ସମୟ ବାହାର କରିପାରିବ ସେତେ ଭଲ । ସରକାରୀ ଚାକିରୀରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ଦେଉଛ, ସେହିଭଳି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ମଧ୍ୟ ୮ ଘଣ୍ଟା ତ ରୁହ । ସୃଷ୍ଟିକୁ ସ୍□ର୍ଗରେ ପରିଣତ କରିବା, ଏହା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବା । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାସ୍, ଯଦି ତୁମେ ଆଠ ଘଣ୍ଟା ଏହି ସେବା କରିବ, ତେବେ ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଯିବ । ଏହିଭଳି ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆଠ ଘଣ୍ଟା ଏହି ସେବାରେ ଦିଅ ବାକି ୧୬ ଘଣ୍ଟା ତୁମେ ମୁକ୍ତ ରହୁଛ । ଯେତେ ହୋଇପାରୁଛି ତୁମେ ଘଡି ଘଡି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କୁ ତ କେଉଁଠି ବି ବସି ମନେ ପକାଇପାରିବ । ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସମୟ ତୁମକୁ ସକାଳେ ମିଳିବ । ସିନ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ଅଛି ସବେରେ ସୋନା ସବେରେ ଉଠନା... ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀଘ୍ର ଶୋଇବା, ଶୀଘ୍ର ଉଠିବା, ସେହି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବହୁତ ଗୁଣବାନ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ । ଏହି ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟର ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ରାତିରେ ଶୀଘ୍ର ଶୋଇଯାଅ ଏବଂ ସକାଳେ ଜଲଦି ଉଠ । ଅଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ଆଠ ଘଣ୍ଟା ଶୋଇଥାନ୍ତି, ତୁମର ନିଦ ଅଧା ହେବା ଉଚିତ୍ । ୪-୫ ଘଣ୍ଟା ନିଦ ଯଥେଷ୍ଟ । ତୁମେ କର୍ମଯୋଗୀ ଅଟ ନା । ରାତି ୧୦ଟା ସମୟରେ ଶୋଇଯାଅ, ୨ଟା ସମୟରେ ଉଠିପଡ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବହୁତ ଆତ୍ମିକ ରୋଜଗାର ହେବ । ତୁମକୁ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ- ସମ୍ପତ୍ତି ଦୁଇଟି ଯାକ ମିଳିବ । ଆଚ୍ଛା, ଭୋର ଦୁଇଟା

ସମୟରେ ନହେଲେ ୩ଟା ସମୟରେ ଉଠ, ୪ଟା ସମୟରେ ଉଠ । ସେହି ସମୟ ହିଁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସମୟ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯାଇଥା’ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଇ ପଡିଥା’ନ୍ତି, ତେଣୁ ବାତାବରଣରେ ଶାନ୍ତି ରହିଥାଏ । ସେହି ସମୟରେ ବହୁତ ଶୁନ୍ଶାନ୍ ବାତାବରଣ ରହିଥାଏ । ଅମୃତବେଳାରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି, ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ପ୍ରାୟତଃ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ବହୁତ ଉଜାଗର ରହିଥାନ୍ତି । ସୂକ୍ଷ୍ମ ସେବାରେ କ୍ଳାନ୍ତିର ଅନୁଭବ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ରୋଜଗାର ସମୟରେ ତ ଖୁସି ରହିବ ନା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସକାଳୁ ଉଠି ନିଜର ଅବିନାଶୀ ପୂଣ୍ୟ ଜମା କରିଚାଲ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ୨୧ ଜନ୍ମ ସଦା ସୁଖୀ ହେବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପୂରା ପୂରା ସମର୍ପିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାକୁ ପଡିବ । ମନମତ ବା ପରମତକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅବଜ୍ଞା କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସି ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । ସୃଷ୍ଟିକୁ ସ୍□ର୍ଗରେ ପରିଣତ କରିବାର ସେବା ଅତି କମ୍ରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସମୟ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ସହିତ ନିଜର ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ⍰ିଲ୍ କରୁଥିବା ମୋହଜିତ୍ ଭବ ।

ଯେପରି ନିଜର ପୁତ୍ରକୁ ସବୁକିଛି ⍰ିଲ୍ କରିଥାଆନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ⍰ାରିସ (ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ) କରି ଯଦି ସବୁ କିଛି ⍰ିଲ୍ କରିଦେବ ତେବେ ତୁମ ଭିତରେ ⍰ିଲ୍ ପା□ାର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ଆସିଯିବ ଏବଂ ଏହି ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ମୋହ ସ୍□ତଃ ହିଁ ନିଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ସାକାର ପିତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ନିଜକୁ ⍰ିଲ୍ କରିଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସ୍ମୃତି, ସମୟ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି ସେଗୁଡିକୁ ଯଦି ⍰ିଲ୍ କରିଦେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ସେବାରେ ଲଗାଇବ ତେବେ ମୋହଜିତ୍, ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ପରସ୍ପରର ସ୍ନେହୀ ହେବା ପାଇଁ ସରଳତା ଏବଂ ସହନଶୀଳତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜର ସ୍□ଭାବକୁ ସରଳ କର ଏବଂ ସହନଶୀଳ ହୁଅ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କର ବରଦାନ ହେଲା ସବୁବେଳେ ନିଜେ ଖୁସିରେ ରୁହ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଣ୍ଟ ଏବଂ ଖୁସିର ଲହର ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଖେଳାଅ । ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରାରେ ସଦାସର୍ବଦା ଖୁସିର ସ୍ମିତହାସ୍ୟ ଚମକୁଥାଉ, ଏହିଭଳି ହର୍ଷିତମୁଖ ହୋଇ ରୁହ । ଏଥିପାଇଁ ବାଣୀରେ ମଧୁରତା, ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଏବଂ ସରଳତା ରୂପକ ନବୀନତା ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାଣୀ ସାଧାରଣ ବାଣୀ ନ ହେଉ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଏଭଳି ନବୀନତା ହେଉ ଯାହାକି ସମସ୍ତେ ତାହା ଦ୍□ାରା ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ।